

שושנה אברך לבית פריד

אני הבת השנייה של חיים צבי וצלאווע ז"ל.
סיפרו לי: בזמן לידתי אבי לא היה ב KAPOK , כאשר חזר מאד שמח וכבר אז ידע איזו מציאה נולדה. אימי חלתה ולא יכלה להניק אותי. מטרנה אז עוד לא היתה ולכן מסרו אותי לעיר UNGVAR לאשה שילדה תינוקת ובכסף טוב היתה מוכנה גם אותי להניק, מה שתינוקה השאירה אני קבלתי.
פעם אבי בא לבקרני והביא קופסא "פישקוטים", אכלתי אותם בבת אחת, אבי ראה שאני מורעבת ולקחני הביתה.

הייתי ילדה לא ציתנית, ולא שמעתי בקולה של אמא והתוצאות היו... הייתי מאד רזה, שתיתי הרבה "יין ברזל" אבל התוצאות הופיעו רק בשנים מאוחרות.

גם די שובבה הייתי, מה שלא התאים לבת הרב. במשך 10-12 שנה כל בוקר בשעה 6.30 בגשם בשלג ובקור הייתי נוסעת ל UNGVAR שם היה בית הספר בו למדתי. לאחר מכן למדתי בתיכון 4 שנים ואחרי זה למדתי "כובענות". מחברות שמעתי ש"בפרוונות" מרוויחים יותר והחלפתי מקצוע. בשנת 1941 נסעתי עם חברה ל BUDAPEST לעבוד בפרוונות אחרי שנה אסתר הצטרפה אלי.

בזמן הגרוש החלפנו זהות קראו לנו JULIA MARIKA עם תעודות שהעידו שאנחנו "נוצריות טהורות" את כל התלאות והרעב שהיה בחלקנו נספר בהזדמנות אחרת.

אחרי המלחמה חזרנו ל KAPOK , חיינו חיי קומונה. כל אחד שחזר מהמלחמה הצטרף. אני עבדתי בפקידות בעיירה ובמשטרה ולכן השפה הסלובקית שגורה בפי.
אחרי כמה חודשיים עברנו לקרלו ביברי ומשם יצאנו לדרך לארץ ישראל.

שנתיים וחצי נמשכה הדרך עם הרבה רעב ותלאות רבות עד שרגלנו
דרכה על אדמת ישראל.

עליתי לארץ ב 7/7/1948 מקפריסין.

אסתר ורחל מפרטים הכל.

אצלי הזמן מאד מעורפל, קרו לי יותר מידי דברים והתבלבלתי.

בארץ עבדתי ב"ויצו", התחלתי בשטיפת כלים וגמרתי ב"השגחת
כשרות".

ב 1948 התחתנתי עם בחור נהדר שסובל את כל שגעונותי.
ילדתי שתי בנות נהדרות שאתנו הן בטוב וברע, והעקר הנכדים
היקרים שלכל אחד מהם יש מקום מיוחד בליבי.